

УХВАЛА ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимофієва Ігоря Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців третього, четвертого підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України, абзацу вісімнадцятого пункту 3, окремих положень пункту 8 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“, окремих положень пункту 6 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“

Київ
15 жовтня 2025 року
№ 67-у(І)/2025

Справа № 3-100/2025(203/25)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого,
Барабаша Юрія Григоровича,
Грищук Оксани Вікторівни,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,
Совгирі Ольги Володимирівни,
Філюка Петра Тодосьовича – доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тимофієва Ігоря Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзаців третього, четвертого підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України, абзацу вісімнадцятого пункту 3, окремих положень пункту 8 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“ від 3 листопада 2022 року № 2710–IX (Відомості Верховної Ради України, 2022 р., № 52, ст. 433),

окремих положень пункту 6 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., №№ 97–100, ст. 393).

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Тимофієв І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 6, частині другій статті 8, частині п'ятій статті 17, частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині четвертій статті 41, частині четвертій статті 55, статтям 56, 68, пункту 3 частини першої статті 85, пункту 6 частини першої статті 92, частинам першій, третій статті 113 Конституції України (конституційність) абзаци третій, четвертий (за конституційною скаргою – абзаци другий, третій) підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Бюджетного кодексу України (далі – Кодекс), абзац вісімнадцятий пункту 3, окремі положення пункту 8 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2023 рік“ від 3 листопада 2022 року № 2710–ІХ (далі – Закон № 2710), окремі положення пункту 6 розділу „Прикінцеві положення“ Закону України „Про Державний бюджет України на 2024 рік“ від 9 листопада 2023 року № 3460–ІХ (далі – Закон № 3460).

Автор клопотання вважає, що оспорюваними положеннями Кодексу, Закону № 2710, Закону № 3460 „допущено звуження змісту та обсягу існуючих його прав і свобод як військового пенсіонера та порушено право на належний рівень пенсії, повний розмір якої визначений законом, а також право на своєчасне отримання повного розміру пенсії“.

2. Перший сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з неодностайним постановленням Першою колегією суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 17 вересня 2025 року № 145-1(І)/2025 про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Зі змісту остаточного судового рішення у справі Тимофієва І.В. – постанови судової колегії П'ятого апеляційного адміністративного суду від 13 березня 2025 року – вбачається, що суд не застосовував у ньому абзац четвертий підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу, абзац вісімнадцятий пункту 3, окремі положення пункту 8 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 2710.

Отже, автор клопотання в цій частині не дотримав вимог частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

2.2. Із аналізу змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація Тимофієва І.В. щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) абзацу третього підпункту 2 пункту 22 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення“ Кодексу, окремих положень пункту 6 розділу „Прикінцеві положення“ Закону № 3460 зводиться до незгоди із застосуванням в остаточному судовому рішенні в його справі оспорюваних положень Кодексу та Закону № 3460, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що вирішення питань застосування судами законів України не належить до його повноважень [Ухвала Великої палати Конституційного Суду України від 31 травня 2018 року № 28-у/2018; ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 9 вересня 2020 року № 18-уп(I)/2020, Другого сенату Конституційного Суду України від 7 вересня 2022 року № 5-уп(II)/2022].

Отже, автор клопотання в цій частині не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 61, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

2. Ухвала с остаточною.

№ 1 ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ